

ZPRÁVIČKY

DOBROUČSKÉ FARNOSTI

BŘEZEN 2025

č. 2

ČTĚTE UVNITŘ:

- Program velikonočních bohoslužeb
- Jaký byl rok 2024?
- Ohlédnutí se za kurzem Jak se modlit?
- Evangelizace a jak na to?
- Fotoromán s Margheritou do Říma
- Rozhovor s Jarkou Maříkovou
- Jak funguje skupinka květinářek?
- Pohádky dědy beránka...

POUTNÍCI SE CHYSTAJÍ POCTIVĚ DO ŘÍMA

aneb napsali o nás v Katolickém
týdeníku

3

CO NÁS ČEKÁ

Postní duchovní obnova
Křížové cesty
24 hodin pro Pána
Přehled velikonočních bohoslužeb
Jubilejní pouť na jižní Moravu

4

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Jaký byl rok 2024?
Modlitba má rozhodně smysl aneb
jaký byl kurz Jak se modlit?
Svědectví ke kurzu Jak se modlit?
Evangelizace a jak na to?
Báseň k postní době
Fotoromán s Margheritou do Říma
Dárky pro hnátnický kostel
Vánoce 2024 v Ostrově

6

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Novinky z D-centra

15

ROZHOVOR S JARKOU MAŘÍKOVOU

16

NAŠI DOBROVOLNÍCI

Tentokrát skupinka květinářek

18

HISTORICKÉ OKÉNKO

Nejstarší dějiny farnosti a kostela
v Dolní Dobrouči 2

FOTO Z ARCHÍVU KOUTEK PRO VTIPY

20

DĚTSKÉ OKÉNKO

Pohádky dědy beránka
Tříkrálová sbírka v naší farnosti
Křížovka
Omalovánka

22

Úvodník

„Aby se vám zatočila hlava...“

Vstoupili jsme do jubilejního roku a může být, že je to pro nás trochu neuchopitelné. Dobře, ti šťastnější jedou na Českou národní pouť do Říma, projdou svatými branami, a pokud splní ostatní podmínky (sv. smíření, budou ten den u sv. přijímání a pomodlí se na úmysl Sv. otce), budou zbaveni hříchů a všech trestů za ně.

Ale co my ostatní? A to je to, z čeho se nám zatočí hlava. My stejné odpustky můžeme získat téměř každý den, a když už jsme pamatovali na sebe, můžeme každý den získat odpustky jubilejního roku pro zemřelé. To se ale nesmíme vrátit ke svému starému životu, ale naopak se držet v duchovní kondici, abychom se mohli stát bojovníky jubilea a služebníky svých zemřelých bratří a sester.

2

Všichni opravdu kající věřící, kteří nemají zálibu v žádném hříchu, pohnuti duchem lásky a kteří se v průběhu Svatého roku, očistění svátostí smíření a obcerstvení svatým přijímáním, modlí na úmysl Svatého otce, mohou z pokladu církve získat plnomocné odpustky pro sebe a pro duše v očistci vykonáním některého z následujících skutků:

1. **Poutí na svatá místa**

2. **Zbožnou návštěvou svatých míst:** pokud to není možné, např. z důvodu klauzury, nemoci, vězení, stáří, nepřetržitě péče o nemocné atd., mohou získat jubilejní odpustky za stejných podmínek, pokud se duchovně spojí s přítomnými věřícími, zejména ve chvílích, kdy budou slova Svatého otce nebo diecézních biskupů přenášena sdělovacími prostředky a pomodlí se doma nebo tam, kde právě jsou, modlitbu Otče náš, Vyznání víry a další modlitby

v souladu s účelem Svatého roku a obětují těžkosti svého života.

3. **Skutky milosrdenství a pokání:**

zbožná účast na lidových misiích, duchovních cvičeních nebo formačních setkáních nad texty II. vatikánského koncilu, katechizmu. Ať věřící znovuobjeví skutky tělesného a duchovního milosrdenství. Také je možné získat jubilejní odpustky, když po přiměřeně dlouhou dobu budeme navštěvovat lidi v nouzi nebo těžkostech, téměř jako bychom konali pouť za Kristem. Dále prostřednictvím skutků, které vyjadřují kajícího ducha (půst, abstinence, finanční dar pro chudé, podpora díla náboženského nebo sociálního charakteru, věnování části svého volného času dobrovolné činnosti, přijetím papežského požehnání spojeného s plnomocnými odpustky. Uf. Bylo to vyčerpávající, ale zároveň velice nadějně... Pavel Mistr, farář

Poutníci se chystají poctivě do Říma

Poutníci naděje z farnosti Dolní Dobrouč, kteří se chystají na slavení Jubilea odjet na Národní pouť do Říma, se společně připravují opravdu důsledně. Po několik týdnů se budou scházet, aby si prodiskutovali mnoho témat o Věčném městě.

Jak sdělil duchovní správce farnosti P. Pavel Mistr: „Očekáváme, že poutníků v Římě bude hodně a nebude možné vše vysvětlovat na místě. Takže, kdo je připravený, nebude překvapený.“ I proto se rozhodli pro 32 poutníků – farníků z Dolní Dobrouče připravit sérii přednášek.

Ti tuto nabídku kvitují. Na první setkání jich přišlo kolem třiceti – a přišli i ti, kdo zatím cestu do Říma neplánují, ale témata je zajímají. Ta vybrala Radka Blajdová z pastorační rady farnosti se zaměřením na to, jaké informace se poutníkovi, který se letos do Říma vydá, můžou hodit. „První téma se zabývá historií jubileí vyhlášených papeži, dále svatými branami apod. Do prezentací se snažíme zařazovat krátké videoukázky. Při dalším setkání jsme si už virtuálně prošli trasu, kterou poutníci dříve směřovali do baziliky sv. Petra. V příštích týdnech se podíváme na dějiny Říma. Věnovat se rovněž budeme urbanistickému konceptu Říma a orientaci ve městě. Určitě přiblížíme antické a barokní památky. Poslední témata budou věnovaná čtyřem papežským bazilikám, jež během poutě navštívíme,“ uvedla Blajdová s tím, že na každém setkání se poutníci naučí deset italských slov. Podle kladných reakcí účastníky setkání baví, účastní se i starší děti, které pojedou do Říma na pouť.

Všichni, kdo na přípravná setkání chodí, mají možnost po představení tématu zůstat na skupinku, kde se navzájem sdílí a společně se zamýšlí nad připravenými otázkami ohledně římské pouti. „Kdo má touhu podívat se do Říma, má v letošním roce jedinečnou příležitost,“ zmínila paní Hana. „Na prvním setkání jsem si vlastně uvědomila, co to ten Jubilejní rok vůbec je. Pro mě přípravy mají velký význam, nepojedu do Říma už jen tak, ale budu nachystaná,“ pochválila přípravu paní Alžběta a Jiří, který se sice zatím do Říma nepodívá, dodal: „Já se tu zase setkávám s lidmi, kteří jsou naladěni na stejnou vlnu.“

Baziliky i Koloseum

Prezentace, které doprovázejí mluvené slovo, si na faře vytváří sami. Inspirací k některým tématům jsou jin třeba podcasty Z turisty poutníkem, dostupné na slovenském a anglickém vysílání Vatican News, které připravují Johana Bronková a Elisabetz Lev z teologicko-pastoračního oddělení Dikasteria pro komunikaci a kde se snaží na různé římské památky nahlédnout očima poutníka. Podle Radky Blajdové jsou velmi zajímavé, měly by se dostat k

více poutníkům a nezůstat nepovšimnuty. Účast na přípravách na pouť je otevřena komukoliv, nejen místním farníkům. „Do Říma letíme společně letadlem a máme zamluvené byty v blízkosti vlakového nádraží Termini kvůli dobré dostupnosti. Budeme se účastnit programu České národní poutě, takže navštívíme papežské baziliky. Kromě toho se určitě podíváme ke Koloseu, Foru Romanu, na Kapitol, projdeme se historickými uličkami v centru, u Pantheonu si dáme výborné cappuccino nebo granitu di caffè v Tazza d'oro a u Giolittiho zase výbornou zmrzlinu,“ přibližuje P. Pavel Mistr.

„Podíváme se na Piazza Navona a ke Španělským schodům a rozhodně by neměla chybět Piazza del Popolo, kudy dříve poutníci do Říma vstupovali. V plánu máme i jeden večer mimo Řím v typické osterii s porchettou (vepřová pečeně s rozmarýnem, česnekem a fenyklem), olivami a vínem. Poutník totiž potřebuje kromě proměny na duši i posílení těla,“ zakončil.

Pavel J. Sršeň

Prevzato z Katolického týdeníku
5 z 28. 1. 2025

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA S P. VOJTĚCHEM BROŽEM NA TÉMA PAŠIJOVÝ PŘÍBĚH

Pátek 11.4.2025

20.30–21.30 svátost smíření v rámci 24 hodin pro Pána

Sobota 12.4.2025

07.45–08.45 svátost smíření v rámci 24 hodin pro Pána

09.00–09.45 **I. přednáška**

přestávka

10.15–11.00 **II. přednáška**

11.00–11.20 dotazy

11.30–12.00 adorace

12.00 mše sv. s homilií

13.00 oběd, beseda kolem stolu

PŘEDNÁŠEJÍCÍ:

ThLic. Vojtěch Brož, Th.D. je v současné době děkanem v Novém Městě nad Metují a zároveň spirituálem pro trvalé jáhny a vyučujícím na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové. Jeho oborem je biblistika.

Postní neděle

NEDĚLE 9. BŘEZNA 2025

1. NEDĚLE POSTNÍ

07.45 mše sv. v kostele v Ostrově

09.00 mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

NEDĚLE 16. BŘEZNA

2. NEDĚLE POSTNÍ

07.45 mše sv. v kostele v HD

09.00 rytmičká mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kapli na Lanšperku

KŘÍŽOVÉ CESTY

DOLNÍ DOBROUČ:

pátek 7.3. 17.30 Mlynář Petr

neděle 9.3. 15.00 Misijní klubko – v přírodě

pátek 14.3. 17.30 Mlynářovi Vlastík a Jana

neděle 16.3. 15.00 Modlitby otců

pátek 21.3. 17.30 Maříkovi Jan a Jarka

neděle 23.3. 15.00 topiči

pátek 28.3. 17.30 Jakubovi Markéta a Jiří

neděle 30.3. 15.00 Modlitby matek s Marií Malou

pátek 4.4. 18.00 Šolcovi Pavel a Jitka

neděle 6.4. 15.00 Světélko – Mariánská Hora/

Mariánská družina v kostele

pátek 11.4. 18.00 Floder Jiří

neděle 13.4. 15.00 Modlitby matek – v přírodě

pátek 18.4. 15.00 P. Pavel Mistr – u Horákovy kaple

HNÁTNICE:

neděle 9.3. 10.30

středa 12.3. 16.30

středa 19.3. 16.00

neděle 23.3. 10.30

středa 26.3. 16.30

středa 2.4. 16.30

neděle 6.4. 10.30

středa 9.4. 16.30

středa 16.4. 16.00

pátek 18.4. 15.00

24 HODIN PRO PÁNA

Je v naší farnosti přesunuta na pátek 11.4., kdy začne Modlitbou Anděl Páně ve 12.00 a následným výstavem Nejsvětější svátosti. Adorace bude probíhat odpoledne a celou noc až do soboty 12.4. do 12.00, kdy bude zakončena mší sv. Během duchovní obnovy bude adorace přerušena, ale bude nahrazena duchovní obnovou.

NEDĚLE 23. BŘEZNA 2025

3. NEDĚLE POSTNÍ

07.45 mše sv. v kostele v Ostrově

09.00 mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

NEDĚLE 30. BŘEZNA 2025

4. NEDĚLE POSTNÍ

07.45 mše sv. v kostele v HD

09.00 rytmičká mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kapli na Lanšperku

NEDĚLE 6. DUBNA 2025

5. NEDĚLE POSTNÍ

07.45 mše sv. v kostele v Ostrově

09.00 mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

Přehled velikonočních bohoslužeb

ČTVRTEK 17. DUBNA 2025
ZELENÝ ČTVRTEK

18.00 mše sv. v kostele v DD
19.00–20.00 bdění v Getse-
manské zahradě v kostele v DD

PÁTEK 18. DUBNA 2025
VELKÝ PÁTEK

07.30 modlitba ranních chval a
četby v kostele v DD
15.00 křížová cesta u Horákovy
kaple
18.00 Velkopáteční obřady v
kostele v DD
od 19.00 celonoční bdění u
Božího hrobu v kostele v DD

SOBOTA 19. DUBNA 2025
BÍLÁ SOBOTA

07.30 modlitba ranních chval a
četby v kostele v DD
20.30 velikonoční vigilie v kostele
v DD s následným agapé v D-
centru

NEDĚLE 20. DUBNA 2025
SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ
PÁNĚ

08.45 mše sv. v kostele v
Ostrově
10.00 rytmičká mše sv. v kostele
v DD
11.30 mše sv. v kostele v Hnátnici

PONDĚLÍ 21. DUBNA 2025
VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ
08.00 mše sv. v kostele v DD

sobota 17. května 2025

590 Kč

v ceně autobus a občerstvení ve vinném sklípku
prohlídka sklepů – s ochutnávkou cca 6 vzorků **200 Kč**,
nealko varianta **100 Kč**
přihlášky u Radky Blajdové, tel. 775 391 600, mistr.pavel@dihk.cz

5.45 odjezd z Dolní Dobrouče se
zastávkami

8.00 Sloup – bazilika Panny Marie
Bolestné – poutní místo jubilej-
ního roku, mše sv., prohlídka
kostela, příležitost ke svátosti
smíření

11.00 Mikulov – Slavnosti města s
kulturním programem a degusta-
cí vína, individuální prohlídka města,
a individuální oběd
14.00 výstup na **Svatý kopeček**

16.10 Popice – prohlídka vinného
sklepa Židek s možností degusta-
ce vín, společného posezení u
vína a malého občerstvení

21.30 příjezd do Dolní Dobrouče

Jaký byl rok 2024? Přinášíme krátké ohlédnutí.

V loňském roce v měsíci **lednu** se v rámci Tříkrálové sbírky vybralo za naši farnost celkem 215.766 Kč. Také jsme se podíleli na Tříkrálovém průvodu. Farníci, kteří se v rámci celého roku aktivně podíleli na životě farnosti, byli za odměnu pozváni na večeři, při které se „utkali“ v soutěžním kvízu o znalostech farnosti. Nakonec si mohli objednat u „italské zmrzlinářky“ zmrzlinu. V lednu také začaly kurzy Alfa, kterých se pravidelně až do dubna účastnilo cca 30 osob a dalších 10 lidí tvořilo tým. V D-centru se konala také cestovatelská přednáška Michala Skalického na téma Asie (Indonésie, Malajsie, Vietnam a Thajsko).

Hned na začátku **února** si pro nás Michal Skalický připravil další cestovatelskou přednášku, tentokrát na téma Nový Zéland. Delegace z naší farnosti navštívila italské partnerské město Marco, které slavilo 100 let od založení tradice karnevalu. Proběhla také oblíbená Manželská valentýnská sobota na téma „rodinná dovolená“ a našimi hosty byli mladí manželé Dominik a Anička Kolčavovi. Postní duchovní obnovu na téma „Perly Pisma svatého“ si pro nás připravil P. Jiří Šlégr.

Svátosti přijaté v naší farnosti

V tomto roce bylo v naší farnosti **pokřtěno** celkem pět dětí: Emily Bohumila (Godleva) Mertová, Jan Křtitel Michera, Tomáš Zastoupil, Sebastián Špika a Petr Plíva.

Svátost **manželství** v naší farnosti uzavřely čtyři páry: Radek Bártů a Pavla Jáníšová, Krystian Kisiel a Markéta Kristlová, Jakub Leschinger a Kristýna Kapounová a své manželství konvalidovali před církví Jiří Vávra a Tereza Vávrová.

V uplynulém roce jsme se **rozloučili** v naší farnosti s osmi farníky, a to s Václavem Kubičkem, Věrou Maixnerovou, Eliškou Špinlerovou, Ladislavem Kalcovským, Bohuškou Duškovou, Pavlem Pecháčkem, Marií Kacálkovou a Jindřiškou Kubičkovou.

U **prvního svatého přijímání** bylo devět dětí z 2. a 3. třídy, a to: Magdalena Bednářová, Tobiáš Gabris, Alžběta Grusová, Viktorie Kapounová, Jonáš Kubiček, František Mařík, Karel Mařík, Tadeáš Matějčík a Markéta Šolcová.

V **březnu** jsme se díky přednášce Blanky a Zdeňka Skalických mohli „vypravit“ na cestu šesti států USA. Dále jsme se připojili k aktivitě 24 hodin pro Pána, tj. 24hodinové adoraci. Vypravili jsme se také na křížovou cestu na Andrlův chlum a na Alfa víkend v Králíkách. Na Květnou neděli nechyběl průvod s oslíkem, křížová cesta rodin v přírodě, na Velký pátek pak křížová cesta u Horákovy kaple a společně jsme oslavili Velikonoce.

V **dubnu** jsme se s dětmi z náboženství společně s Rytmikou vypravili na Vesmírný víkend, tj. do Diecézního centra života mládeže na Vesmíru. Na svátek sv. Jiří se u skautské klubovny konala skautská mše sv.

V **květnu** se každou neděli odpoledne konaly u Horákovy kaple májové pobožnosti, novinkou byla nabídka občerstvení, kterým jste mohli podpořit veřejnou sbírku. Malým koncertem některých členů Rytmiky jsme zde také oslavili svátek matek. Na kurzy Alfa navázala tři setkání na téma Sdílení života. S dětmi z farnosti jsme se také zúčastnili Diecézního setkání dětí v Hradci Králové. Devět dětí přistoupilo v červnu poprvé k prvnímu svatému přijímání a na Slavnost Těla a Krve Páně se konal průvod Božího Těla zakon-

čený dechovou hudbou v atriu D-centra.

V **červnu** jsme s dětmi z náboženství podnikli pouť do Vysokého Mýta (místo plánované na Homoli kvůli špatnému počasí). Konala se také Noc kostelů, jež byla inspirována mnohými hudebními výročími, které jsme si v roce 2024 připomínali. Noc kostelů zahájil koncert orchestru bývalých žáků ZUŠ Česká Třebová a téma hry pro děti znělo „Pátrání po ztracené skladbě“. Byla dokončena také 2. etapa restaurování fasády na kostele sv. Mikuláše v Dolní Dobrouči – tj. průčelí kostela.

V **červenci** proběhl na Zdobnici letní dětský tábor pořádaný Světélkem a nabízený také dětem naší farnosti. Celotáborová hra byla inspirována románem Julese Verna „Patnáctiletý kapitán“. Vrcholem letní sezóny byl úspěšný koncert skupiny The Beatles Revival na farní zahradě. Měli jsme zde také několik návštěv: účastníky poutě umělců a v D-centru se již podruhé konal tábor Církve bratrské z Kolína.

Vzhledem k tomu, že náš facebookový účet byl v lednu zablokován, vytvořili jsme v **srpnu** nový. Na Vranicích se konaly již podeváté Prázdniny s malým oslíkem pořádané Světélkem, tentokrát na téma

Stvoření světa. Na konci srpna pak proběhla na farní zahradě akce Loučení s prázdninami.

V **září** se naše veřejná sbírka na opravu kostela sv. Mikuláše v Dolní Dobrouči umístila v soutěži Máme vybráno pořádané Institutem pro památky a kulturu na 3. místě a získala tak odměnu 14.000 Kč. V D-centru se pak konal autorský koncert Cindy Skalického. Společně jsme také oslavili dožínky, na které navázal farní den.

V **říjnu** se konal celostátní průzkum účastníků nedělních bohoslužeb a za naši farnost byla účast 245 osob. Byl zahájen také kurz Jak se modlit, který pokračoval až do prosince a kterého se účastnilo kolem 30 osob. Zdeňek Skalický si pro nás připravil další cestovatelskou přednášku, tentokrát na téma Jižní Amerika.

V **listopadu** se z naší farnosti odstěhovaly Ukrajinky – Oksana s Glebem se vydali do Běloruska a Nadia se vrátila do ukrajinského Charkova. Nasvícením průčelí kostela v Dolní Dobrouči jsme se připojili k aktivitě Červená středa, která upozorňuje na lidi pronásledované pro víru. Se stánkem veřejné sbírky jsme se také aktivně účastnili adventních trhů. V kostelích v Ostrově a v Horní Dobrouči se

konaly adventní koncerty – v Ostrově vystoupil Lanškrounský ženský pěvecký sbor a v Horní Dobrouči komorní sbor X-tet z Rychnova nad Kněžnou.

V **prosinci**, na první adventní neděli, vyšlo první číslo Zpráviček v novém formátu. Další cestovatelskou přednášku, která nás „zavedla“ do Číny, si připravil Mojmir Otava. Adventní duchovní obnovu si pro nás tentokrát připravilo Hnutí fokolare – P. František Slaviček, P. Jiří Kratochvíl a se svým svědectvím se s námi podělila Irena Sargánková. Po dětské rorátní mši sv. s adventním osvětlením a lucernami následovalo v D-centru agapé s palačinkami. Před Vánocemi se konaly ještě dva koncerty – v Hnátnici vystoupila Gabriela Stejskalová a Jan Kučera a v Dolní Dobrouči u nás již podruhé hostoval pěvecký sbor Otakar z Vysokého Mýta. Tento Svatomikulášský adventní koncert byl také dárkem pro všechny dárce veřejné sbírky. Poté, co jsme oslavili Vánoce, se v Hnátnici konal ještě Koncert na poděkování při příležitosti dokončení opravy varhan. Zahrál na ně diecézní organolog a varhaník Václav Uhlíř a dále zde vystoupila operní zpěvačka Hana Medková.

Radka Blajdová

Modlitba má rozhodně smysl aneb jaký byl kurz Jak se modlit?

Na podzim loňského roku jsme se v návaznosti na kurzy Alfa vydali na osmitýdenní cestu modlitbou Páně. Kurzu Jak se modlit se účastnila cca třicítka farníků a na základě jejich odpovědí ze závěrečného dotazníku přinášíme jejich pohled na tento kurz.

Zvědavost i touha přiblížit se Bohu...

Nejčastěji jmenovaným důvodem, proč se někteří rozhodli kurzu účastnit, byla touha zažít společenství, které zakusili již při Alfě. I když některé přivedla na kurz zvědavost, mnozí si uvědomují, že vzdělávat se dále ve víře a prohlubovat svůj vztah s Bohem je velmi důležité.

Osm setkání a celá paleta modlitebních nástrojů...

Kurz je koncipován do osmi setkání, která se postupně zabývají jednotlivými částmi modlitby Páně a představují tak různé druhy modlitby. Na otázky, který modlitební nástroj byl pro účastníky kurzu nejméně známým, uvedli, že kontemplace. Těžká témata byly také nevyslyšené modlitby nebo naslouchání. Kdybyste si sami chtěli obohatit svůj modlitební život, můžete najít inspiraci na <https://jaksemodlit.cz/nastroje/>

Kurz byl pro mě politím živou vodou

Většině účastníků se nějak radikálně pohled na modlitbu sice nezměnil, ale díky kurzu více porozuměli modlitbě Otčenáš a modlí se ji s větším zaujetím a pochopením. Díky kurzu se někteří ve své modlitbě zaměřili více na vyjadřování vděčnosti a chvály. Praktické bylo také srovnání s dominem, kdy se dlouho modlíme na nějaký úmysl a až po delší době se věci dají do pohybu...

Praktická byla také rada modlit se více konkrétněji, po malých krocích a udělat si na Boha čas i po krátkých chvilkách během dne. Důležitá je ale vytrvalost a stále si uvědomování toho, že naším partnerem je Bůh.

Spontánnost přednášek a společenství ve skupince

A co se účastníkům na kurzu líbilo nejvíce? Podle ankety byla největším přínosem pro účastníky kurzu diskuze ve skupince a vytváření společenství. Velmi kladně hodnotí i videa přednášek, které si můžete shlédnout i z pohodlí domova na webu kurzu <https://jaksemodlit.cz/> Videa jsou plná podnětných informací, takže je možná dobré podívat se na ně i vícekrát než jednou...

K čemu kurz účastníky motivoval?

Je důležité si uvědomit, že „nejde spát na vavřínech... Neustále je nutné obnovovat, posilovat a oživovat svůj vztah k Bohu,“ uvádí jeden z účastníků a další dodává, že ho kurz inspiroval „více se modlit, nepřestávat, i když se modlitba zdá nevyslyšená, a nebát se zkusit modlit se i jinak.“ Kurz nás vedl k většímu poznání a vztahu víry, radovat se více z Ježíšovy přítomnosti v našich životech a řečeno stručně dalším z účastníků: „Potvrdil mi, že modlitba má rozhodně smysl.“

jak se
modlit
kurz

**Osmítýdenní cesta
modlitbou Páně**

jaksemodlit.cz

Zpracovala Radka Blajdová

Modlitba za mír aneb co je „sektorová modlitba smíření“

„Kdo říká, že je v světle a přitom nenávidí svého bratra, je dosud ve tmě.“ (1List Janův2,19)

Modli se konkrétně

Na základě kurzu modlitby jsem se začal více zamýšlet nad modlitbou za mír. To v souvislosti, když Pete říkal, že si máme vybrat něco konkrétního, zač prosíme. Tak jsem se na to zaměřil.

Kde je chyba?

V práci pracuji převážně sám, a tak mám čas se tomu věnovat. Každou neděli se v přímlovách modlíme za mír. Kolik lidí se modlí za mír? Jsou nás jistě miliony a miliony, ale válka stále trvá, ba dokonce začínají nové. Někde je chyba, myslím, že se špatně modlíme. Když je po přímlovách, můžeme si říct, že to je pro mír tak asi všechno, co mohu udělat a že to jinak ovlivnit

nemohu. V podstatě alibismus. Já to vidím nějak takhle. Mám takový příměr....

Kousek po kousku...

V cestě bude ohromný šutr, se kterým sám nehnu. Začnu se k Bohu modlit, aby mi ho odstranil z cesty, modlím se rok, dva... šutr je stále na místě a nic se s ním neděje, já ztrácím naději na zprůchodnění cesty.

Tu mi „přijde na mysl“ možná působení Ducha... vezmi do ruky majzlík a kladivo... A najednou to po malých kouscích jde.

Začneme u sebe

Podobně čteme ve Starém zákoně, že se Izraelci často k Bohu modlili před konkrétní bitvou. Nepíše se tam, že by se modlili za mír všeobecně, což nevylučuje tuto možnost, ale zdolávají ty bitvy jednu po druhé. Tak bychom i my měli začít u sebe a ve svém okolí.

Okruh pěti metrů

A nyní k té „sektorové modlitbě smíření“. Začneme u svých

nejbližších, řekněme 5 m kolem nás. Vycházím s nimi za dobře? Nejsem s nimi, s mými nejtěsněji blízkými, v boji?

Fajn, 5 m pro mě není problém. Anebo naopak, je to pro mě ten nejtěžší zápas....? Co třeba 50 m? Tam už spadají sousedé a v tom ani já nejsem příkladný. Ve 100 m vzdálenosti je už práce ažaž...

A když se naše sektory spojí...

No a když si budeme ty jednotlivé sektory čistit od zloby a nesmíření každý sám za sebe, tak pro mír uděláme mnohem více, než říci v kostele „pane, smiluj se“.

A když se pak naše sektory vzájemně propojí... haleluja... A není ani potřeba naše sektory rozšiřovat. Stačí, když si náš osobní 5m sektor budeme neustále „brát“ s sebou a vycházet za dobře i se svými spolupracovníky, partnery, nadřízenými...

„Milosrdenství totiž vysvobozuje ze smrti a nenechá tě, abys vešel do temnoty.“ (Tob 4,10)

Účastník kurzu Jak se modlit?

U Boha se žádná modlitba neztratí

Rád si potlachám s přáteli. A mezi ně řadím i Boha. Tak nevím, proč mi zrovna modlitba dělá problémy. Je fakt, že s kamarády taky často mluvím, jak se říká, o počasí. Ono jít do hloubky, to chce naladění obou stran. No, to je zase výmluva. Bůh je naladěn vždy. Ale přesto...

Na vlnách růžence

Před lety, na zájezdu v Lurdech, jsme měli s manželkou zač se modlit. Byl jsem naladěn i já. Náš zájezd se modlil růženec. Zároveň ale probíhala mše sv. v němčině a já na nosných vlnách růžence mluvil vlastními slovy s Bohem. Cítil jsem velice silně Jeho přítomnost. Ukázal mi, jak s Ním mohu rozmlouvat. Byla to síla. Už jsem to nedokázal zopakovat. Ale

vím, že to lze. Alespoň někdy jsem se trochu blížil. On určitě ocení snahu. On nezapomíná. To jen já měl někdy pocit, že ano. Znáte to, hrách na stěnu.

U Boha se žádná modlitba neztratí

A pak mi můj zeť řekl: „Já jsem našel víru v Boha až v dospělosti díky modlitbám mé babičky. Celý život se za mě modlila. A za čas po její smrti jsem konvertoval.“ Pochopil jsem. U Boha se žádná modlitba neztratí.

Bůh ctí naše rozhodnutí

Moje maminka se stále za mne modlila, abych se stal knězem. Věděl jsem to. Říkal jsem jí, že je to zbytečná modlitba. Cítím povolání k rodině, ne ke kněžství. Po nějaké delší době mě náš kněz oslovil, zda se nechci stát akoly-

tu. „Ne, necítím se na to dost dobrý.“ Trvalo mi to téměř rok, než jsem změkl. Bůh se nejdříve bude ptát na skutky lásky a pak teprve na tvé hříchy. Vzal jsem to. A najednou ti starouškové ve své nemohoucnosti mně dávají víc než já jim. A co víc, mohl jsem podávat svaté přijímání svým umírajícím sestrám a švagrům. Moc silné dojmy, zážitky. Po dlouhém čase jsem si uvědomil, že modlitby mojí maminky se neztratily. Bůh ctil mé rozhodnutí. Ale dostal mě alespoň k této službě. Nedožila se toho, ale v nebi má určitě radost.

Bůh naplňuje to, co řekl: „Tlučte a bude vám otevřeno!“ Možná jindy a trochu jinak, než si myslíme a než chceme. Ale to je prostě celý On! Náš Otec ví, co je pro nás dobré. Náš Bůh!

Jan Mařík

Evangelizace a jak na to?

Seznamte se s novými trendy

Ve dnech 24.-25. ledna se v Praze konala Konference České kanceláře kurzů Alfa a KMS, tentokrát na téma Uzdravující evangelium. Hlavním hostem byla ředitelka britské kanceláře kurzů Alfa Chloe Swartová.

Vraťme do života církve uzdravování

Již na podzimní Konferenci o evangelizaci v Praze zaznělo, že jedním z důležitých „prostředků“ nebo přímo klíčů evangelizace je uzdravování. Toto téma zaznělo i během pátečního večera. Přednášky obou konferencí vycházely z textu Skutků apoštolů, kdy se Ježíš krátce před svým Nanebevstoupením obrací ke svým apoštolům se slovy: „... ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“ (Sk 1,8) Uzdravování je projevem Boží moci, a že uzdravování se děje i dnes, doplnila Chloe Swartová mnohými příklady z vlastní praxe. Dokonce i svoji doktorandskou práci z teologie psala na téma uzdravování a zdokumentovala v ní více než 600 zázračných uzdravení po celém Walesu. Říkáte si ale..

Jak na to?

Nechte se inspirovat jejími radami:

1. Ve Skutcích apoštolů ve 3. kapitole se dozvíme, jakým způsobem uzdravovali Petr a Jan. Když potkali chromého od narození, Petr mu řekl: „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!“ (Sk 3,6) Takže první rada zní, že uzdravovat máme v běžných situacích, **za běhu života**.

2. Měli bychom být **připraveni reagovat na potřebu**, prostě nebát se nabídnout modlitbu. Uzdravení daného člověka nezávisí na nás, a i když třeba není uzdravený fyzicky, i tak se v jeho životě může něco změnit...

3. Důležité je **uzdravovat ve jménu Ježíše**.

Ježíš uzdravoval jednoduchými slovy: nad malomocným se slitoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“ (Mk 1,41), ochrnutému řekl: „Pravím ti, vstaň, vezmi své lože a jdi domů!“ (Mk 2,11), člověku s odumřelou rukou: „Zvedni ruku!“ (Mk 3,5), slepému: „Jdi, tvá víra tě zachránila.“ (Mk 10,52) Ježíš ví, že má autoritu, a po svém Zmrtvýchvstání řekl svým učedníkům: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ (J 20,21) A v této autoritě

můžeme uzdravovat i my, říct: „Ve jménu Ježíše Krista, buď uzdraven!“

4. Je důležité **vyzkoušet**, zda byl daný člověk uzdraven (a pokud to jde, vyzkoušet to), zeptat se, zda něco cítí... Když je třeba jen malá změna, tak poděkovat Bohu a modlit se dál. I Ježíš se modlil v několika fázích, jako např. u slepého muže v Betsaidě, kdy napoprvé slepý řekl: „Vidím lidi, vypadají jako stromy, a chodí.“ Ježíš mu tedy znovu položil ruce na oči; slepý prohlédl, byl uzdraven a viděl všechno zcela zřetelně. (Mk 8,22-25)

5. Když je člověk uzdraven, tak je dobrá příležitost **říct mu o Ježíši**, jako to udělal např. Petr po uzdravení chromého: „Bůh Abrahamův, Izákův a Jakobův, Bůh našich otců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého vy jste vydali a kterého jste se před Pilátem zrekli, když ho chtěl osvobodit.“ (Sk 3, 13) Uzdravení otevírá srdce.

6. **Za uzdravení se může modlit kdokoliv**, kdo následuje Ježíše, jak říká Petr izraelským mužům: „Muži izraelští, proč nad tím

CHLOE SWARTOVÁ
[HTTPS://HOPE1513.COM/](https://HOPE1513.COM/)

žasnete a proč hledíte na nás, jako bychom svou vlastní mocí nebo zbožností způsobili, že tento člověk chodí?“ (Sk 3,12) Ježíš má moc proměnit životy a všichni jsme pomazání vrátit do normálního života skutečnost, že křesťané uzdravují.

Více o modlitbách za uzdravení se můžete dozvědět a ev. se i objednat na

<https://www.mistauzdraveni.cz/>

Bud'me zaměřeni na kulturu pozvání

V sobotní přednášce Živá misie se Chloe zaměřila na začátek Janova evangelia, kde je uvedeno: „Jeden z těch dvou, kteří slyšeli, co Jan řekl, a Ježíše následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Vyhledal nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: Nalezli jsme Mesiáše (což je v překladu: Kristus). Přivedl ho k Ježíšovi.“ (J 1,40-42)

Podle výzkumů 97 % hostů na Alfě tvoří ti, které někdo osobně pozval, a jen 3 % účastníků kurzu tvoří ti, kteří si někde přečetli plakátek či reklamu. Ale i ti samozřejmě stojí zato!

Bud'me jako Ondřej

Z toho vyplývá, že je na nás křesťanech zachovat se jako

Ondřej ve výše zmíněném evangeliu a nebát se pozvat druhé (samozřejmě to nemusí být jenom na Alfu). Důležité je to lidem říct. Můžeme třeba jen doporučit např. sledování seriálu The Chosen... Ale jen slova nestačí, je důležitý také skutek, tj. někoho konkrétně pozvat (např. na Alfu nebo na nějakou křesťanskou akci...). A důležité je, aby to bylo naší prioritou. Ve výše uvedeném evangelijním úryvku je to vlastně první věc, kterou Ondřej učinil – pozval svého bratra. Takže bud'me jako Ondřej, zbytek je již v Božích rukou. Vytvořit v církvi kulturu misie by mělo být naší prioritou.

Ve Velké Británii kladou velký důraz na to, aby církev byla nasměrovaná na kulturu pozvání. Mezi praktická doporučení, která se snaží farnostem či sborům předat, je kladení důrazu na vyučování, tj. seznamovat farníky s tím, kde se v Bibli vyzývá k předávání evangelia. Důležitou součástí tvoří také svědectví, která druhé povzbudí ve víře.

Staň se misionářem i ty

Aby se lidé mohli stát „misionáři“, potřebují „nástroje“. Těmi může být např. plakátek s pozvánkou na křesťanskou akci.

Důležité je také mít tým lidí, kteří tuto kulturu pozvání nesou a jsou ostatním příkladem. A samozřejmě nesmí chybět modlitba, takže ve Velké Británii probíhá iniciativa 11.02, tj. čas, kdy se podle biblického odkazu Lk 11,2, kde je uvedena Modlitba Páně, každý modlí za tři nevěřící. Je totiž důležité nejprve mluvit k Bohu o lidech než k lidem o Bohu... Samozřejmě, všechno chce svůj čas a vytrvalost. Ale pamatujme, že naším úkolem je pozvat, ne za každou cenu získat. Statisticky je dokázáno, že pokud každý člen společenství, např. na Alfu, pozve tři lidi, jeden z nich pozvání přijme.

Nástroj evangelizace v tvých rukách

V naší farnosti, si myslím, že jedním z takových „nástrojů evangelizace“ mohou být i naše Zprávičky. Kromě pozvánek na naše akce se zde dozví, co se v naší farnosti děje, jak Bůh působí a proměňuje naše životy. Takže kdyby třeba jen každý druhý farník koupil jedny Zprávičky navíc, tak oslovíme dalších cca 120 lidí, kteří do kostela nechodí. A to není málo! To jeden nezvládne, ale dát časopis někomu, na kom nám záleží čtyřikrát za rok, to není zase tak moc složité...? Takže co dál? Koho pozveš ty?

Radka Blajdová

Báseň Modlitba v tichu

Lidé zvou tě do svých duší,
aniž tuší, že jsou vlastně k tichu
hluší!

PROSTĚ VYPNU!

Vypnu prostě všechno a bude
ticho...

Vypnu i svou hrud' a buď jak buď
mám hned chuť lehnout si do něj,
do tišiny jako do bazénu...
Ticho stéká všude kolem, rozlévá
se do laguny,

zatéká do štěrbin euforie,
zadumavě tvoří duny...
Vyšuměl už všechn hluk,
až do ztracena ticho rozplývá se
jako pěna.
Jaká zvláštní je to změna!?
V tomhle tichu že jsi, Bože?
A kde jsi? V kterém koutě?
Ticho tiše hladí, mžourá víčky
jako plamen svíčky v smyčce
času
něžně chvil se touha jeho hlasu.
Do neuronů vlévá plnost proudů,
až srdce zpráchnivělé v pachut'
troudu

ožívá si z pochybností v spásu,
v krásu doteku dvou hlasů, do
akordu živé vody.
Já propadám se do hlubiny celé
jeho přítomnosti.
V dálce boží mlýny slyším, jásot v
uších zní mi,
aleluja hlasy andělskými.
Na jazyk mi sliny nesou
chvalozpěv a rýmy,
jeho láska vyhlazuje splíny, špíny
odplavuje.
Blaze je mi. Z tíže zůstaly jen stíny.
Jan Mařík

Ahoj. Nebo vlastně
Ciao. Jmenuji se
Margherita a ráda
bych vás vzala na
procházku Římem.

Fotoromán s Margheritou do Říma

Jaké památky navštívila? Řešení najdeš na konci.

Připravily

Radka Blajdová a Maky Šolcová

Tak je to pravda.
S.P.Q.R. je opravdu
na každém kanálu.

Prozkoumáme ho s mojí
kamarádkou Maky. A
nemůžeme začít jinde než
na..., kudy dříve všichni
poutníci vstupovali
do Říma.

Tak tady u ... byla v
Tazza d'oro výborná
snídaně - cappuccino
s čokoládovým
cornettem. Mňam.

Margherito,
pojď, přejdeme
řeku Tiberu
přes ... most
k ... hradu.

Toto je tedy velké
náměstí! To se fakt
Berninimu povedlo.
Maky, podívej,
bazilika ... je již na
dohled...!

Ještě učešat a
vyrážíme
ke Svaté bráně.

Podívej Maky. Tato
ulice ... vede až
k bazilice. Cestou
poutníka se budeme
modlit a číst z Pisma.

... jsme u Svaté
brány. Otevírá se jen
jednou za 25 let a v
mimořádné roky.

Ještě jeden
pohled na
obelisk a ...

To si zaslouží odměnu.
Italská zmrzlina od
Giolittiho je fakt
skvělá! Mají tam snad
více než 60 příchutí...

A to je ta slavná fontána
..., která vystupuje ze
zadní stěny paláce.
Tak velikou jsem ještě
neviděla!

Hádej, jak se jmenují
tyto schody. A nahoře
je zase obelisk. To jich
je tady snad víc než v
Egyptě???

To je svatá ... v
extázi. Bernini tu
sochu vytvořil
pouhých 22 let po
jejím svatořečení.
Moc se mu povedla!

A jsme nad hlavním náměstím z Římské republiky. Pamatuješ si, jak se mu říká?

Další Svatá brána je
v bazilice ... Dokonce
zde Svatá brána byla
poprvé otevřena o
mimořádném svatém
roku v roce 1423, tj.
dříve než ve sv.
Petrovi.

Svatá Kateřino
Sienská,
prosím tě,
pomoz...

Hele! Vítězný
racek u vítězného
oblouku!

A u hrobu sv. Ignáce
se pomodlíme ještě za
naši farnost, duše v
očistci a tak dále...

Jeli jsme sem sice trochu déle, ale stálo to za to. Na tomto místě byl vězněn a štat sv. Pavel.

Papa Francesco!
Paaapa
Francesco!

Buongiorno!
A nezapomeňte
se za mě modlit!

Dárky pro hnátnický kostel

Vánoce bezesporu patří k nejkrásnějšímu období v roce. Těšíme se na volné dny, na vůni jehličí, cukroví, na kouzlo Štědrého dne a dárečky pod stromčkem... Zapomněla jsem na něco? Jistěže... Vánoce jsou oslavou narození Ježíška. Snažíme se nepodlehnout komerčnímu přístupu, který nám podsouvá konzumní společnost. Uklízím, pečuji cukroví, sháním dárky, ale snažím se připravit i svoje srdce. Mám ráda adventní mše svaté, kdy si připomínáme, jak se na narození Ježíška připravovala Panna Maria.

Letos jsme v Hnátnici měli ozvláštěnou vánoční výzdobu. Stromčkům jsme dali lesklý háv, který se v chladném vzduchu nádherně třepotal a vrhal odlesky svíček do všech stran. Náš betlém je již dlouhá léta používán a ledaskterá postavička byla poškozená, ale díky šikovným rukám Tonči Venclové jsou všechny figurky jako nové. Betlémská hvězda se někde ztra-

tila a letos opět nad Betlémem zazářila. Z lipového dřeva ji pro nás vyřezala moje maminka Eliška Richterová. Oběma patří velký dík a upřímné zaplat' Pán Bůh. Nově náš kostel obohatilo malé Jezulátko v jeslích. Jezulátko jsme dostali darem, bylo mírně poškozené, ale podařilo se ho vyspravit a vyčistit a v jesličkách, které pro něj vyrobil pan Jan Mazálek, jen zářilo. Náš kostel dostal hodně darů...

Krásně vyzdobený kostel jistě ocenili všichni, kteří přišli na vánoční koncert Gabriely Stejskalové. Koncert byl velmi úspěšný, tak plný kostel jsme neměli již velmi dlouho. Odpolední návštěvu kostela si nenechalo ujít asi 50 lidí a cestu domů jim zpříjemnily zvuky trumpet, které nám Vánoce připomínaly

koledami. Pak přišla „Tichá noc“, půlnoční mše svatá, důstojná oslava Ježíškova narození. Bylo to tak krásné...

A ještě jeden dárek náš kostel dostal, vlastně dva. Na podzim byla dokončena velká oprava varhan. Při této příležitosti pan farář poměrně narychlo zorganizoval Koncert na poděkování. Pozvání přijal pan Václav Uhlíř, český varhaník, organolog a hudební pedagog, a operní zpěvačka paní Hana Medková.

Nádherné tóny varhan a krásného sopránu naplnily kostel i srdce všech posluchačů. Děkujeme panu faráři Pavlu Mistrovi za víru, že i v Hnátnici si dva koncerty během jednoho týdne najdou své posluchače, a díky šťastné souhře všech okolností se tento koncert uskutečnil.

Cítím velikou vděčnost, že toto všechno mohu prožívat. Víím, že mě Bůh posiluje a pomáhá při všem, co dělám, posílá mi pomocníky. Vede si mě svými cestami, není vždycky všechno lehké a jednoduché, ale s ním, s důvěrou v něho, můžu jít dál. Bože, děkuji Ti.

Eliška Kovrzková

Vánoce 2024 v Ostrově

Milí přátelé v Kristu, dovolte mi, abych se s vámi podělila o zážitek z oslavy Božího narození v Ostrově. Že se den „D“ kvapem blíží, jsem intenzivně vnímala již během adventu a pronásledovala mě palčivá myšlenka, kdo nám o letošních svátcích zahraje na varhany a vytvoří sváteční a důstojnou atmosféru pro všechny lidi, kteří na tuto oslavu do kostela přijdou. Varhaníkům je jako šafránu a lupou abys pohledal.

Nakonec se dobrá věc podařila a varhaník byl na světě (synovi Adamovi se mě zželelo). Prostory chrámu rozzářil vánočně ozdo-

bený strom, nádherná květinová výzdoba oltářů je již v Ostrově tradicí a betlém byl také svátečně vyzdoben pro oči dětí i jejich rodičů a dalších návštěvníků kostela.

S radostí jsme si zaspívali koledy u prastarého betléma (dochoval se po původních německých obyvatelích) za doprovodu kytary otce Pavla a Betlémské světlo nám svítilo na cestu domů.

Něco málo pro zasmání: Po přezpívání dvou koled u betléma se otec Pavel zeptal: „Kterou si dáme ještě?“ Malá čtyřletá Ella Kubalová navrhla: „Stojí vrba košatá u ní koza rohatá“ a to nám v tu chvíli přišlo velmi legrační. Čistá dětská dušička promluvila. Musím prozradit na

otce Pavla, že má ještě malé mezery ve znalosti koled, ale slíbil, že se ji do příště doučí.

Slovo na závěr: Ani nejlepší výzdoba, hudba, atmosféra, to vše by nebylo nic, kdybychom vnitřně neprožívali radost z Boží přítomnosti, štědrosti a lásky k nám lidem. Bože pomoz nám, abychom si to uvědomovali, vážili si toho a pustili tě do svého srdce.

Zdeňka Špinlerová

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Okno sv. Anny v presbytáři kostela sv. Mikuláše: vzhledem k většímu poškození bude vitráž letos restaurována.

Novinky z D-centra

Před 15 lety byl položen základní kámen D-centra

Není ani žádné výročí D-centra či jiná zvláštní příležitost, přesto bych vám rád napsal v „pár“ řádcích několik informací. Vlastně jedno malé výročí se blíží... a to od položení základního kamene, které bylo 21. 3. 2010, tedy letos 15 let.

Život Děčka

Za tu dobu už Děčko něco zažilo, od malých rodinných akcí, svatebních hostin (nejvzdálenější hosté – ženich s rodinou byli z Nového Zélandu v roce 2023), pohřebních hostin, maminkám slouží na cvičení, dětem Krteček, skauti zde mají schůzky, různá doučování, náboženství, setkávání seniorů, tábory, akce farního společenství... Akorát společenství mladých zatím nenašlo cestu a náplň. K tomu se ještě vrátím.

Investice v Děčku

Jak nám Děčko stárne, potřebuje nejen provozní investice, ale i do

vylepšování či plnění dřívějších plánů. Nastíním vám několik proběhlých investic a ty, které nás třeba (pokud budou finance) ještě čekají. Na sklonku loňského roku jsme museli vyměnit kotel a nechat vyvložkovat komín. S tím souvisí i nová regulace topného systému, kterou v těchto týdnech řešíme. K tomu organizujeme 4. 3. „odborný seminář“, který by měl představit současné trendy i možnosti regulace topení nejen v Děčku, ale i v domácnostech. Jako výborná investice se ukázal nákup gastro myčky, která dokáže jeden mycí cyklus za 2 minuty!

Plány do budoucna

Co by Děčku, konkrétně sálu, prospělo, je akustická úprava stropu. To znamená zlepšit vzájemnou slyšitelnost, která je při větším počtu návštěvníků značně omezena. Pro tento účel jsme začali spořit výtěžek z přednášek. Ovšem nežli bychom tímto naspořili potřebnou částku, trvalo by to možná i 20 let... Proto, pokud se budeme chtít

lépe slyšet, bude nás čekat nemalá investice.

Také bychom rádi upravili farní zahradu a předzahrádku. K tomu jsou zpracované návrhy a v sobotu 8. 3. proběhne veřejné představení návrhů a debatování.

Nabídka pro mládež

Od počátku projektu Děčka se počítalo s prostory pro mládež. K tomu slouží herna nad sálem. Něco tomu ale ještě chybí... V plánu bylo vytvořit tam bar, nainstalovat plátno a dataprojektor. Tedy pokud vás, mládežníci, toto nějak oslovuje, zahrnujte mě nápady, jak byste si to představovali, co byste pro to udělali a s jakou náplní byste ty prostory využili.

Nový ceník

Od letošního roku je nový ceník pronájmu, ve kterém jsou zohledněny již ukončené investice. Ceník je vyvěšený na webu farnosti. Pokud plánujete nějakou akci, kontaktujte mě, rád pro vás cenu a D-centrum připravím. Vše dobré, David Jakubec

ROZHOVOR S JARKOU MAŘÍKOVOU

*"...pějte Hospodinu žalmy...
blahotťe před Hospodinem králem!" (Ž 98, 5-6)*

Odkud pocházíš? Můžeš říct něco o své rodině?

Pocházím ze severních Čech. Prvních deset let jsme s rodiči a sestrou bydleli ve vesnici Jestřebí a pak jsme se přestěhovali 10 km do České Lípy. Tam můj tatínek pracoval v továrně na výrobu pianin. Později byl opravářem klávesových hudebních nástrojů a po revoluci se osamostatnil a ještě si dodělal i varhanářské zkoušky. Maminka pracovala jako dětská sestra.

Víme, že jsi jako učitelka ve školce vychovala celé generace dětí, ale čím jsi chtěla být jako malá?

Když jsem o čtyři roky mladší sestru Blanku vodila do školky, už tehdy jsem si přála být tam s ní jako paní učitelka. V roce 1969 jsem udělala talentové zkoušky na pedagogickou školu. Hudební a výtvarné výchovy jsem se nebála, ale moje „černá mūra“ byl tělocvik. A kupodivu se zadařilo.

Jak a kdy začal tvůj život z víry? Kdo tě na cestě víry nejvíce ovlivnil?

Můj život z víry začal už v dětství, přestože moji rodiče konvertovali. Já jsem byla pokřtěna ve 4 letech a tatínek o tři roky později. Moji víru nejvíce ovlivnila rodina a hudba kolem mě.

Jaké máš koníčky a co tě baví?

Mám ráda hudbu. Již od mládí jsem zpívala v pěveckém sboru. Můj tatínek, který byl celý život varhaníkem v Jestřebí a pak i v České Lípě, celou naši rodinu zapojoval do zpívání na kůru. Ve chrámovém sboru, který vedl, jsem se také seznámila se svým budoucím mužem Honzou, který v České Lípě právě studoval. Ve 20 letech jsem se za něho provdala a on mě pak přivedl v Dobrouči do chrámového sboru. V roce 1975 jsme spolu s varhanicí Jarčou Horákovou a

JAROSLAVA MAŘÍKOVÁ / 71 let

Studium: Pedagogická škola v Litoměřicích

Zaměstnání: učitelka mateřské školy 1 rok v Jezvě na Českolipsku, 37 let v Dolní Dobrouči (od roku 1990 19 let v křesťanské třídě), od roku 2011 v důchodu

Rodina: dvě dcery a devět vnoučat

Práce pro farnost: varhanice, katechetka (1. a 2. třídy), členka pastorační rady, přibrála si praní pláten, pomáhá se setkáváním seniorů a nacvičuje sbory se scholou

Jindrou Ryšavým (Rackem) založili Pěvecké kvarteto. To se po sedmi letech veřejného účinkování rozpadlo a pak „z bídy nouze“ byla založena Campanula. Ani ve snu by mě nenapadlo, že ji povedu 40 let.

Vedle hudby je mým koníčkem i kreslení. Po celou dobu trvání Campanuly jsem vedla kroniku, kterou jsem doplňovala nejen fotkami, ale i kresbami.

V 80. letech jsem absolvovala kurz šití. V té době, kdy bylo obtížné shánět na děti ošacení, jsem na ně dost šila. Vedle toho jsem i pletla a háčkovala. To mě baví dodnes.

Dalším koníčkem je také skaut, do kterého jsem vstoupila v roce 1968.

A jak ses dostala za varhany?

Poprvé jsem hrála na varhany asi ve 12 letech, když jel táta do lázní. Pak jsem ho ale zklamala. Asi za rok jsem se sama odhlásila z hudební školy, nebavil mě repertoár, který jsem tam hrála na klavír. Později jsem jako studentka začala hrát na sobotních mších sv. v Lípě. Po přestěhování do Dobrouče mě vozil P. Nouza do Hnátnice a Horní Dobrouče

(někdy i do Ostrova), kde tehdy nikdo nehrál. Když se nám ale narodily dcery Jana a za rok Jitka, už jsme chodili do kostela tady v Dolní Dobrouči.

Varhanicí zde celý život byla moje švagrová Jára Horáková, a tak jsem občas za ni zaskočila.

Kolem roku 1990 bydlela nějakou dobu na faře v Rokytnici, kde její manžel dělal truhlářské práce P. Suchárovi. Náš kostel zůstal bez varhaníka, a tak jsem ke hraní a Campanule přibrala na 13 let ještě chrámový sbor. Ale pak už to nebylo dál v mých silách, tak jsem nacvičovala jen se scholou zpěvy na velikonoční obřady. Když se Horákoví z Rokytnice vrátili zpět, hrály jsme do roku 2022 na bohoslužbách obě a do roku 2007 také pan Kolář.

Máš oblíbený citát nebo pasáž v Písmu sv. a nějakého oblíbeného svätce?

Mám slabost pro žalmy. Třeba Ž 23 „Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám“ nebo Ž 98 „...pějte Hospodinu žalmy... s doprovodem trub a polnic hlaholte před Hospodinem Králem!“. A ještě mám srdcovku – od 10 let zpívám téměř každý rok o Vánocích Rybovu mši vánoční. A tam je moje nejoblíbenější pasáž v

Credu, kde vrcholí celý orchestr a sbor zpívá: „Sláva buď Tobě, Bože věčný, Bože velký nekonečný, ve své moci jsi jediný, budiž na věky od nás všech chválen, vděčně oslaven, nejvyšš veleben, to až na věky. Amen.“

Mým oblíbeným světce je sv. Cecílie – patronka zpěváků a hudebníků. Vybrala jsem si ji jako moji biřmovací patronku. Vzhledem k tomu, že pocházím ze severních Čech, mám ráda také sv. Zdislavu. A ráda bych

zmínila také sv. Matku Terezu a sv. Jana Pavla II., kteří navštívili Českou republiku za mého života a byli mými současníky...

Která duchovní knížka nebo film tě oslovili?

V poslední době rádi sledujeme na TV Noe sérii The Chosen včetně komentářů. A také další pořad na TV Noe – Nebojte se...

Co ti udělalo v poslední době radost?

V nedávné době mi udělalo radost, že v roce 2023 v mé rodině přijalo 6 z mých 9 vnoučat svátost biřmování, 7. vnouče se připravuje letos a vloni byla Markétka u prvního svätého přijímání. Také mě potěšilo, že se vloni v únoru všichni tajně sešli a uspořádali oslavu mých 70. narozenin, kterou jsem chtěla spojit až s naší červnovou zlatou svatbou. A to jsme se sešli také všichni.

Jakou budoucnost vidíš pro naši farnost?

Já za sebe bych tu ráda viděla a slyšela nového varhaníka. Vždy jsem měla snahu zaučit někoho na varhany. První byla naše dcera Jana, ale ta se nám odstěhovala a hraje v Milovicích. Celkem asi čtyři děvčata jsem průběžně zacvičovala, ale buď se odstěhovala, nebo to vzdala. Mám ale radost z toho, že jedna z nich – Lucka Kapounová, ačkoliv studuje medicínu, doprovázela vloni o Vánocích chrámový sbor na varhany (a já mohla zpívat tenor, protože těch máme málo). Jelikož mám artrózu nejen v kolenou, ale i v kloubech prstů, tak nevím, jak dlouho moje hraní klouby vydrží...

Připravila Radka Blajdová

S MANŽELEM HONZOU PŘI OSLAVĚ 70. NAROZENIN
PO DĚKOVNÉ MŠI SV.
FOTO: MARTIN RÝZNAR

NAŠI DOBROVOLNÍCI

ZLEVA: LUDMILA NOVÁKOVÁ, ALENA TRÍSKOVÁ A LIBUŠE VÁVROVÁ

Při příchodu do kostela naši pozornost často upoutají květiny, kterými je liturgický prostor nazdobený. A proto bychom vám dnes rádi představili tři ženy, které se v kostele sv. Mikuláše v Dolní Dobrouči o květinovou výzdobu starají. Na společné povídání jsme se sešli s paní **Libuší Vávrovou** (LV), **Ludmilou Novákovou** (LN) a **Alenou Trískovou** (AT).

Než se podíváme na vaši službu, vzpomínáte, kdo se o květinovou výzdobu v našem kostele v Dolní Dobrouči v historii staral?

LV: O výzdobu našeho kostela se vždy někdo staral. Ze zahrádek naší vsi zdobily kostel kytičkami již naše předchůdkyně. Co si vzpomínáme, byla to paní Simonidesová, dále paní Květa

Hegrliková, chvíli Františka Pecháčková a v roce 1995, kdy zemřela paní Hegrliková, se této služby ujala paní Emilie Maixnerová – maminka Aleny Trískové. Ta se o květinovou výzdobu začala starat společně s Ludmilou Novákovou a později se k nim, po svém odchodu do penze, přidala paní Eva Pecháčková. Ta ve službě květinářky vytrvala v tandemu s paní Ludmilou Novákovou celkem 19 let. Paní Nováková se o květiny v kostele stará do dneška a je ve službě květinářky již více než 25 let.

LN: Ke službě květinářky jsem se dostala jako slepý k houslím. Když se tenkrát v kostele říkalo, kdo by s čím mohl pomoci, tak jsem řekla, že jedině tak kytičky. A za čas přišla paní Maixnerová a řekla mi: Ty bys ráda dělala

kytky. Ale já se tenkrát jen zmínila, že kytičky by mi nevadily. A už jsem v tom byla a zůstala doteď.

(Dodatek Marty Kubičkové: Pamatuji si, že tak v šedesátých letech se o květiny v kostele starala Mařenka Hrdinová, dále Aninka Simonová a poté taky Emilie Pelcová.)

LV: Všem předchůdkyním bychom rády poděkovaly, protože to neměly jednoduché, žádné kytky se nemohly kupovat, musely se vypěstovat (Poznámka redakce: V době církevních tajemníků se musel dodržovat rozpočet a žádný Lidl nebyl)...

A jak vypadá vaše květinová skupinka dnes?

LN: Získat novou pomocnici není jednoduché, ptala jsem se mnoho lidí a nikdo se k tomu neměl, je

to časově náročná služba. Až před čtyřmi lety se mi podařilo přesvědčit Libuši Vávrovou, která je vyučená aranžérka, a to se velmi hodí.

AT: Mě k tomu uvertaly, protože já jsem se na ně chodila dívat, když dělaly výzdobu. Já jsem jim to vždy pochválila, což je potěšilo. A když jim došlo, že tam jen tak stojím a chválím, tak že bych mohla taky něco dělat. Dřív jsem chodila uklízet, pak jsem kvůli nemoci přestala a teď od loňského roku jim tedy chodím s kytkami pomáhat.

V čem tedy vaše služba spočívá? Jak často tuto službu vykonáváte?

AT: Naše babička v sobotu ráno uvařila oběd, pak objela po Dobrouči zahrádky, navezla kytky do kostela, v té době se kytky nekupovaly, jenom na Vánoce, a odpoledne z nich dělaly vázy, to se kytky ještě nearanžovaly. Moje děti jí v sobotu odpoledne chodily do kostela pomáhat vymývat vázy.

LV: Od Velikonoc do adventu aranžujeme skoro každý týden, přes léto i dvakrát týdně. V době postní a adventní je kostel bez výzdoby, bez kytek, takže máme trochu volno.

LN: V létě se v kostele stavuji i během týdne a kontroluji vodu.

Jaké květiny jsou do kostela nejvhodnější?

LN: Dlouho vydrží chryzantény, karafiáty, alstromérie a lilie.

LV: Ale nejhonosnější jsou vždy růže. A ty velké, zvláště, když se seříznou, vydrží i dlouho.

Kde vždy seženete tolik květin na výzdobu?

LN: Jsme moc rády, že nám lidi květiny dávají a někteří nás jimi zásobují dokonce pravidelně. Např. pan Jaroslav Chládek má pro nás vždy připravené mečíky, Skaličtí a Mikyskovi ze Šejvu a paní Horáková zase pivoňky a dodavatelkou slunečnic je paní Hana Hovadová. Sušené květiny nám věnuje paní Jitka Vacková.

LV: Moc tedy všem dárcům květin děkujeme a také těm, kteří nás podporují finančně. Díky těmto darům, na které je v kostele určena kasička, si můžeme v určitých obdobích, jako v zimě a na jaře, dovolit nakoupit krásné květiny a doplňky na výzdobu kostela,

zvláště pak o velkých církevních svátcích, jako jsou Vánoce, Velikonoce, Svatodušní svátky, první svaté přijímání apod.

Jak se ev. můžu „i já“ stát květinářkou? Co by měl člověk umět?

LN: Hlavně musí chtít a mít na to čas, zbytek se naučí.

LV: Aby ho to bavilo a měl z toho člověk radost. Měl by mít lásku a vztah ke kyticím, určitou představivost, nebát se aranžování a především trpělivost. Je to prostě srdeční záležitost.

AT: Myslím, že je to dané. Když vidím, jak to tam leží na zemi, a pak vidím ten výsledek, tak je to vždy perfektní.

LN: Taky nám příležitostně pomáhala i mladší děvčata, např. Tereza Křivohlávková nebo Veronika Šolcová a dříve Pavlína Ryšavá. Bohužel ale nemají moc čas.

Do aranžování květin jsou v Dobrouči zangažované i děti. Můžete trochu představit floristický kroužek?

LV: Pořádáme ho už asi osmým rokem pod záštitou zahrádkářů a účastníme se celorepublikové floristické soutěže. Do kroužku chodí děti ze základní školy a máme ho každé pondělí ve škole. Šikovni jsou i kluci, oni to vidí zase jinak a mají k tomu jiný cit.

Co vám služba květinářky dává?

AT: Já to dělám jako vzpomínku, že to dělala moje maminka. Jinak mě z toho bolí záda.

LN: Mám z toho dobrý dojem, když jsou kytky naaranžované a vypadá to pěkně. A když se to dělá v kostele, tak ještě větší plus.

LV: Je to dobrý pocit a doufám, že i pro ostatní, kteří do kostela přicházejí. Je to takové pohlazení na duši a radost.

LN: A lidi si všimají. A my taky, když někam přijedeme, v první řadě, co vidíme – kytky. Určitě to do kostela patří.

AT: Děláme to ke cti a chvále Boží.

LV: Z lásky k Bohu je každá služba, i ta nejmenší, potřebná a záslužná.

HISTORICKÉ OKÉNKO

Doba po Karlu IV.

Následující doba po smrti císaře Karla IV. za panování jeho syna Václava IV. přinesla mnoho změn. Bohatství části šlechty, vysokého duchovenstva, klášterů a zámožných měšťanů neustále rostlo. Stávalo se záhy příčinou závisti nižší šlechty, zchudlých zemanů, početného kléru nižšího svěcení, a především městské a venkovské chudiny. Rozpory mezi jednotlivými vrstvami společnosti se vyhrcovaly. Jednotná obecná katolická církev se začala dělit do dalších věroučných evangelijních směrů a sekt.

Založení Jednoty bratrské v Kunvaldě

V nedalekém Kunvaldě na tehdejším panství litickém byla založena Jednota bratrská, která se záhy rozšířila i do zdejšího panství. Sbory českých bratří vznikly také v Čermné, v Lanškrouně, v Brandýse nad Orlicí a jinde. Čeští bratři soustředění v Jednotě bratrské chtěli žít podle bible, odmítali husitství, ale měli nedůvěru ke katolíkům a kališníkům.

Nejstarší dějiny farnosti a kostela v Dolní Dobrouči (2)

Dobroučáci kališníky

Většina obyvatel v Čechách i na Moravě se přiklonila k nekatolíkům. Byli to převážně kališníci (podobojí, utrakvisté). Je možné předpokládat, že většina obyvatel Dolní Dobrouče byla nekatolického vyznání, tzv. kališníků (podobojí). Od katoliků se věroučně moc nelišili, lpěli ale na přijímání svatých svátostí oběma způsoby.

Patrně v té době si zdejší věřící postavili na hřbitově zděný kostel. Na jeho východní straně kněžiště je výklenek ve tvaru kalicha jako symbolu kališnictví.

Drancování za husitských válek

Nešvary v církvi spolu se vzrůstajícími společenskými rozpory pak zavdaly záminku ke drancování nashromážděného bohatství v následujícím konfliktu, v husitských válkách. Majetek zdejšího panství ve vlastnictví litomyšlského biskupství byl za husitských válek totálně rozchvácen. Samotné biskupství bylo vyloupeno a zničeno do základů. Zkáze neušlo město Lanškroun s klášterem i ostatní městečka panství. Domy katolických měšťanů byly vyrabovány, na vsích byly devastovány fary, vyloupeny mlýny a rychty a bohatší usedlosti. Nedožirné ztráty na majetcích církevních, šlechtických a městských byly v celé zemi. Církevní, panská a měšťanská sídla byla často zbytečně devastována a pleněna. Cenný mobiliář byl neuváženě ničen a cennosti rozkrádány. Citelné ztráty duchovního významu tkvěly ve zničení starých písemností, záznamů, listinného materiálu a archíválií. Tím byla namnoze přerušena návaznost povědomí o minulosti předcházejících let. Válečné výboje husitských vojsk zasahovaly i do sousedních zemí. Ani křížové výpravy katolických vojsk nebyly schopny potlačit husity v jejich odboji. Na církevním koncilu v

Basileji byly některé nešvary katolické církve odstraněny a kališníkům bylo v českých zemích umožněno přijímání svatých svátostí pod obojí způsobou.

Zápis o Dobrouči

V uvedeném období neznáme jmenovitě nikoho žijícího tehdy v naší obci. Až v městské knize Č. Třebové je v období po husitských válkách zapsán v r. 1441 „Kuzel, syn Bílého Pavla z Dobruče spolu s nějakým Petrovským“. O rok později je v téže knize zapsán sirotek Martin, syn Martina Petříka z Šejvu.

Situace po husitských válkách – většina obyvatel nekatolíky

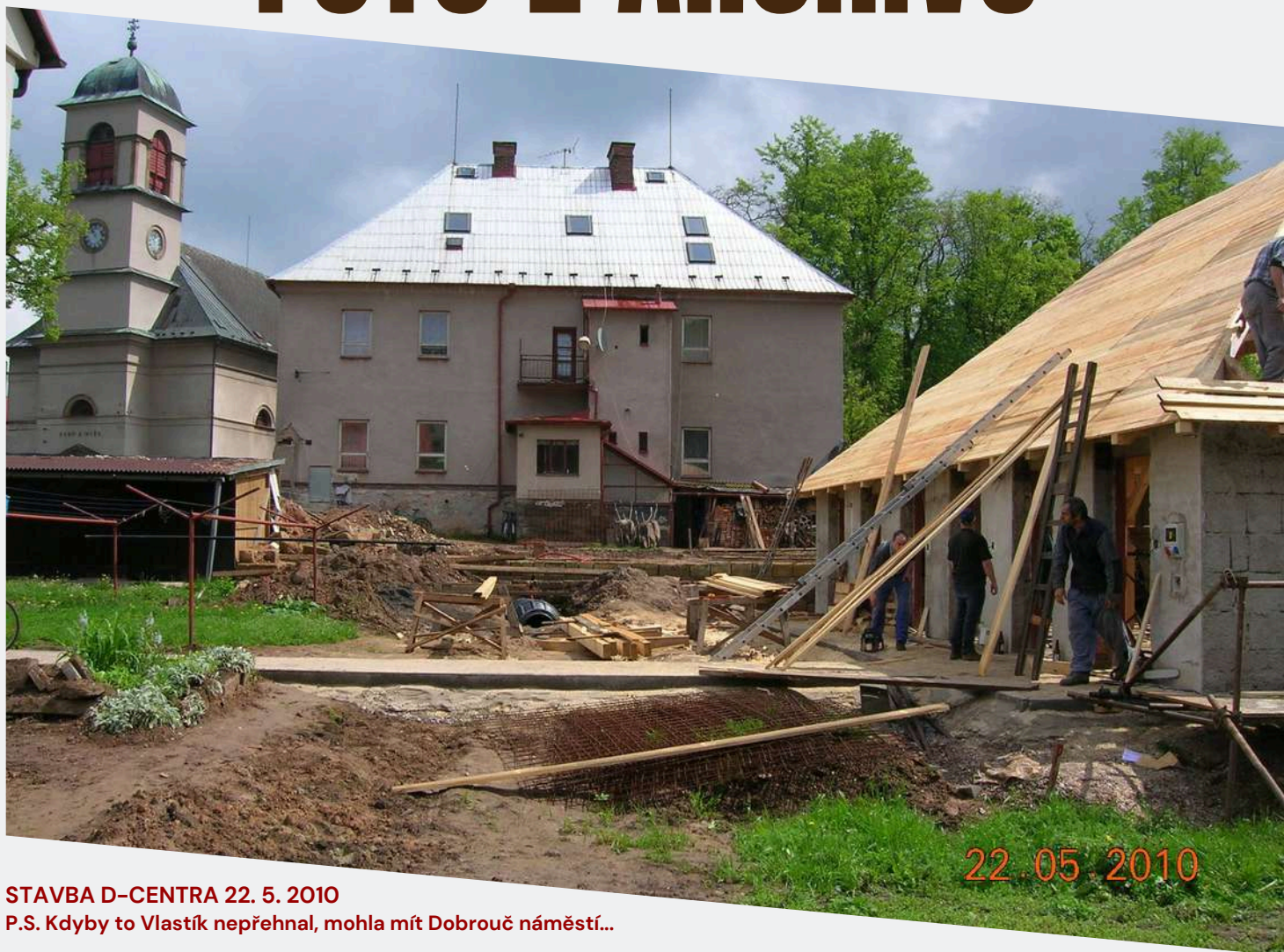
Po husitských válkách se většina obyvatel přiklonila k nekatolíkům. Byli to převážně kališníci (podobojí, utrakvisté) a jen někteří se přidali k Jednotě bratrské. Kališníci (utrakvisté) se na rozdíl od Jednoty bratrské považovali za autonomní součást obecné katolické církve. Obávali se ale vlivu luterské církve a dalších protestantských náboženských směrů získávajících přívržence ve velké části německých zemí a v dalších částech Evropy.

Náboženská tolerance

Bohužel kališníci (utrakvisté) nedali zápas vystudovat své mladé stoupence na kněze, a tak ztratila tato nejpočetnější část obyvatel svoji převahu. Naopak, katolická církev preferovala vzdělávání svých duchovních. Podle zprávy katolického duchovního z Ústí nad Orlicí, luteránští kněží, tzv. predikanti-kazatelé, konali služby Boží ve většině kostelů zdejšího panství. Křtili, oddávali a pohřbívali zdejší osadníky a podávali jim svaté svátosti pod obojí způsobou. Věřící se mohli přiklonit k náboženské profesi, jakou si zvolili sami. Všeobecně panovala v té době stále jistá relativní tolerance mezi jednotlivými náboženskými směry.

Jaroslav Jansa

FOTO Z ARCHÍVU

STAVBA D-CENTRA 22. 5. 2010

P.S. Kdyby to Vlastík nepřehnal, mohla mít Dobrouč náměstí...

ŽEHNÁNÍ MULTIFUNKČNÍHO CENTRA 21.3.2010
FOTO: MARTIN RÝZNAR

Ústeckoorličtí výzkumníci zjistili, že chlapi, kteří za mlada míchají pivo se slivovicí, v dospělosti míchají štěrk s cementem.

Nervové buňky odumírají, vlasové buňky odumírají, kožní buňky odumírají, jenom ty mrchy tukové se stále drží...

Nové přísloví: Jak se do ledničky volá, tak se z váhy ozývá...

Chlapík je zpožděný na schůzku a nemůže najít místo na parkování. Začne se modlit: „Pane Bože, když najdu místo, budu každou neděli chodit do kostela a přispívat na něj.“ Najednou, jakoby zázrakem, vidí volné místo. Pozdvihne oči a říká: „Pane Bože, netrap se, už jsem ho našel.“

KOUTEK PRO VTIPY

Ovčí babička a ztracený poklad

Jednoho krásného jarního dne se ovčí babička rozhodla, že vezme své malé ovečky na výlet do lesa. Slunce svítlo, ptáčci zpívali a všechno vypadalo naprosto idylicky. Ovečky skákaly radostí a těšily se na dobrodružství, které je čeká.

Když dorazily do lesa, ovčí babička jim vyprávěla o starém pokladu, který prý kdysi dávno ukryl v lese jeden moudrý starý beran. Ovečky byly nadšené a rozhodly se, že poklad najdou.

Ovčí babička jim dala mapu, kterou měla schovanou ve své staré truhle, a ovečky se vydaly

na cestu.

Cesta nebyla jednoduchá. Musely překonat potok, vyšplhat na kopec a projít hustým houštím. Také musely dávat pozor na vlky – loupežníky, kteří by mohli na ovečky číhat a nastražit na ně nějakou mazanou vlčí past. Ale ovečky byly odhodlané a spolupracovaly, aby překonaly všechny překážky. Když už byly skoro na místě, kde měl být poklad ukrytý, narazily na starého jezevce, který jim řekl, že poklad je chráněn kouzlem a že ho mohou najít jen ti, kteří mají čisté srdce a jsou ochotni pomáhat druhým.

Ovečky se zamyslely a vzpomněly si na všechny dobré skutky, které udělaly. Pomohly zraněnému ptáčkovi, zachránily malého zajička před liškou a vždy si navzájem pomáhaly. Jezevec se usmál a řekl, že jsou hodné a že si poklad zaslouží.

Když ovečky dorazily na místo, kde měl být poklad ukrytý, našly

starou truhlu. Otevřely ji a uvnitř našly nejen zlaté mince a drahokamy, ale také staré knihy plné moudrosti a příběhů. Ovčí babička byla na své ovečky velmi pyšná a řekla jim, že skutečný poklad není jen v bohatství, ale také v dobrých skutcích a přátelství.

A tak se ovečky vrátily domů, bohatší nejen o poklad, ale také o nové zážitky a moudrost. A ovčí babička jim večer u ohně vyprávěla další krásné příběhy.

Antonín Matyáš

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA V NAŠÍ FARNOSTI

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2025:	
Dolní Dobrouč	131 577 Kč
Horní Dobrouč	11 470 Kč
Lanšperk	11 433 Kč
Ostrov	29 797 Kč
Hnátnice	34 430 Kč
-> CELKEM ZA NAŠÍ FARNOST 218.707 Kč	

I letos vás navštívili koledníci, pozdravili, popřáli vám do nového roku a poprosili o dar. Děkujeme za solidaritu a ochotu pomoci potřebným.

Letošní sbírka se koná již po 25. Při jejím počátku asi nikdo nepředpokládal, jaký rozsah bude mít v současné době. Tradice, celorepublikové pokrytí a zapojení tisíce koledníků z této sbírky činní velice významný přínos pro charitu, potřebné a sociální služby.

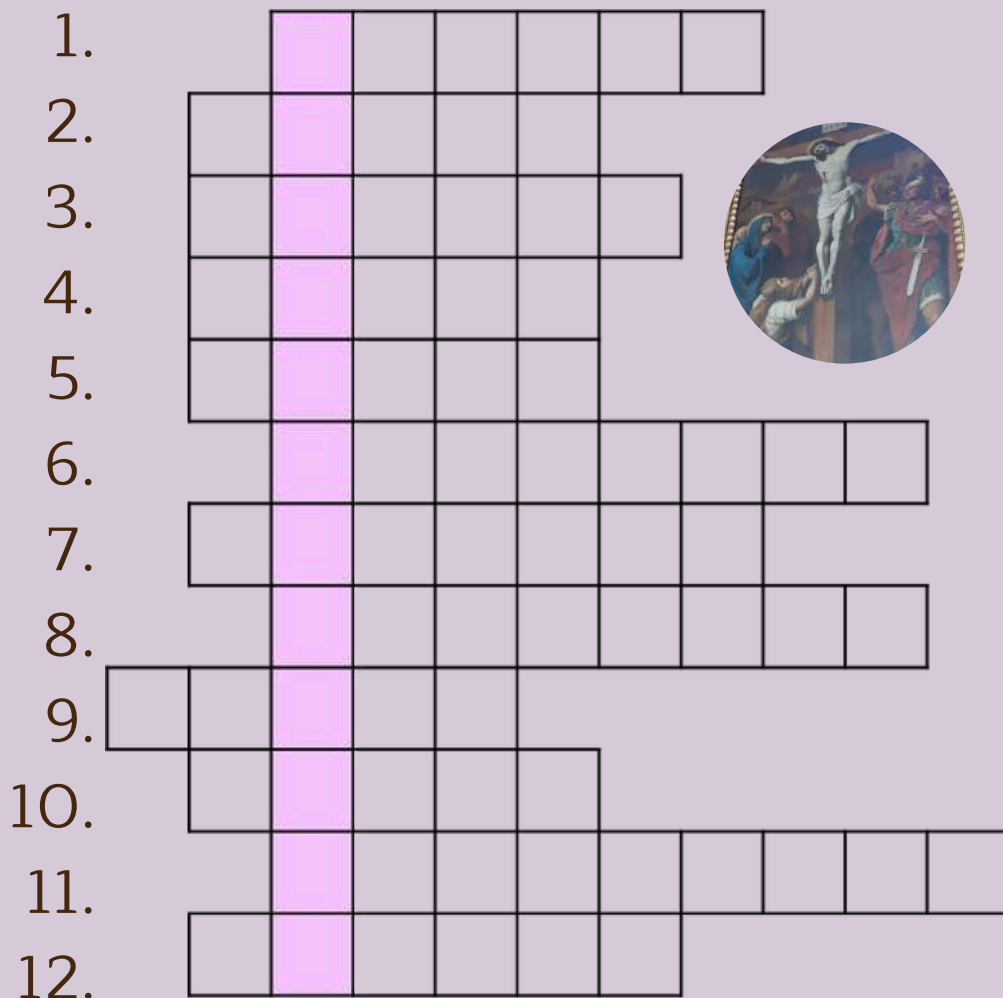
Velké díky patří koledníkům, kteří ochotně s dospělým doprovodem každoročně dům od domu zazpívají, popřejí a poděkují za příspěvek. V naší obci jsou koledníci převážně z farnosti, ale nemalá část patří i mimo farnost.

Uvítáme rádi nové koledníky, neváhejte nás oslovit. Dochází ke generačním výměnám. I když při koledování třeba promrznete, dobrý pocit vás zahřeje na dlouho.

Bětka Maříková a Marcela Mikysková

VYLUŠTI KŘÍŽOVKU:

Otázky, na které najdete odpověď v kostele v Dobrouči, mají i variantu pro přespolní.

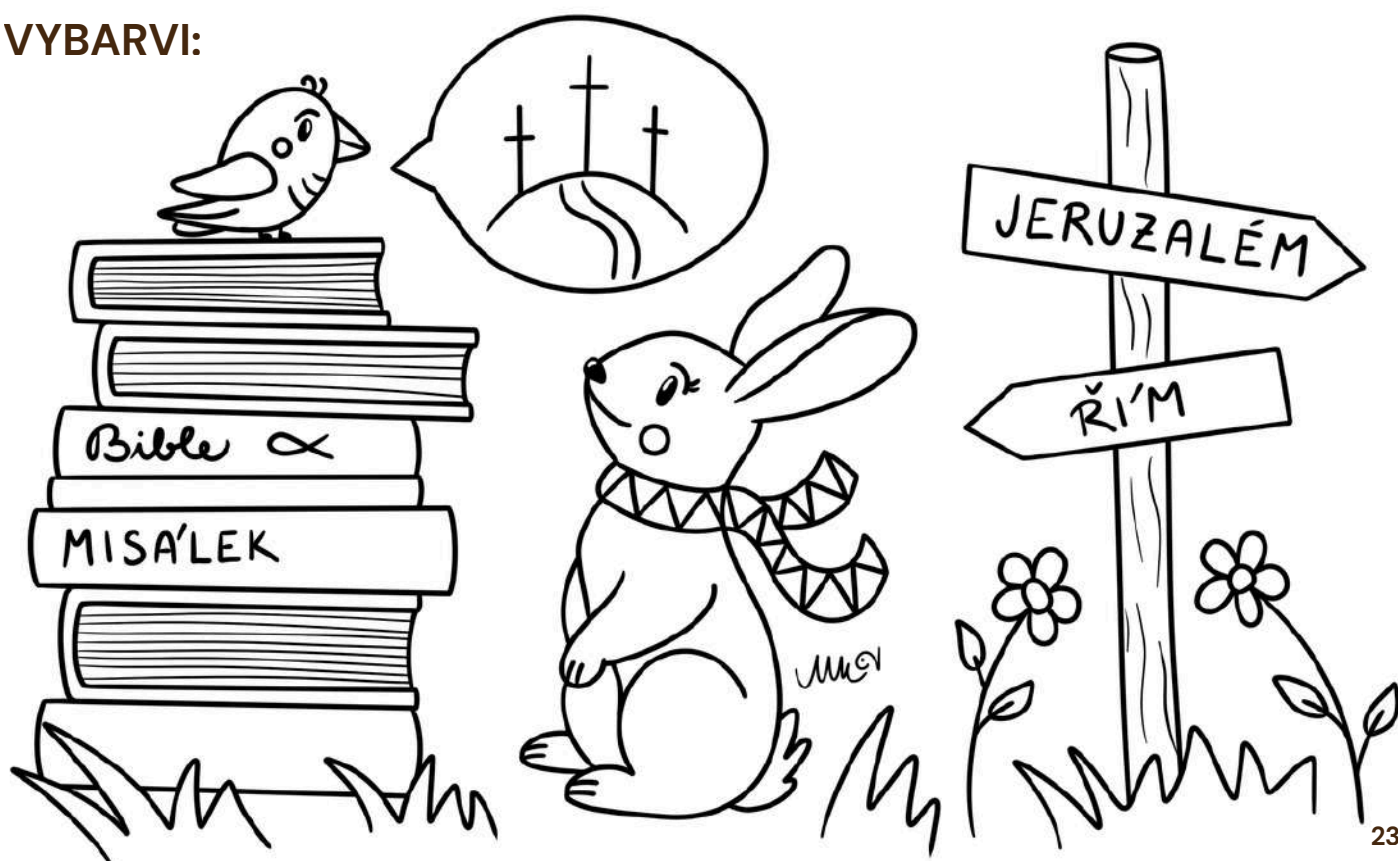

Najdi tento nápis v kostele v DD (na křížové cestě) a dopiš ho:

Správnou odpověď se svým jménem vhod' do schránky v kostele do **18. 4. 2025** a na mši sv. na Zmrtvýchvstání vylosujeme výherce.

1. Jak se jmenuje velká svíce, která je zapalována při velikonoční vigílii?
2. Kam odešel Ježíš poté, co byl Janem Křtitelem pokřtěn?
3. Kdo byl v Dolní Dobrouči farářem v letech 1769–1784?/ Napiš synonymum pro zvíře z Lv 11,6.
4. Kdo byl v Dolní Dobrouči farářem v letech 1960–1990?/ Napiš opak blahobytu.
5. Napiš jméno evangelisty, jehož cyklus C se v tomto roce čte.
6. Kolik dní trvá postní doba?
7. Jak se říká našemu údolí?/ Jakým přídavným jménem je nazývána přítelkyně v Pis 7,7?
8. Jak se jmenuje liturgická doba, kdy kněz nosí zelený ornát?
9. Kdo zradil Pána Ježíše?
10. Jaké je příjmení zakladatele Horákovy kaple?/ Jaké je příjmení kněze, který pochází z Dobrouče a byl vysvěcen před 10 lety?
11. Jakou budovu postavil syn zakladatele Horákovy kaple vedle fary?/ Jak se jmenuje sociální zařízení pro zestárlé a zchudlé obyvatele?
12. Jak se nazývá vyprávění o utrpení a smrti Ježíše Krista?

VYBARVI:

Advent a Vánoce v naší farnosti

V neděli 8. prosince navštívil děti v kostele sv. Mikuláše v Dolní Dobrouči „sám“ patron kostela a přinesl dětem drobné dárky. V druhé řadě jsou fotografie z agapé po dětské rorátní mši sv. s lucernami. A poslední řada přináší fotografie z dětské „půlnoční“ mše sv., kdy nás pro změnu navštívila „Svatá rodina“ s malým Ježíškem. Děti se převlékly za pastýře a anděly a šly se Ježíškovi poklonit.

Foto na obálce

Poslední adventní sobotu 21. prosince jsme slavili dětskou rorátní mši sv., na kterou si děti mohly přinést lucerny. Liturgická barva adventu je fialová, a tak jsme i prostor kostela nasvítili na fialovo...

Zprávičky dobroučské farnosti

Čtvrtletník

Uzávěrka příštího čísla **27. 4. 2025**

Pro potřebu farnosti vydává
Římskokatolická farnost Dolní Dobrouč,
561 02 Dolní Dobrouč 1,
IČ: 47503092

Bankovní spojení: 125743502/0300

Redakce: Radka Blajdová, P. Pavel
Mistr, Mirek Grygarčík, Jiří Jakubec,
Eliška Kovrzková, Atonín Matyáš,
Zdeňka Špinlerová

Korektury: Markéta Kovrzková

Doporučená cena: **50 Kč**